

vilde opfatte en Trustlov paa den Maade, han nu gør, at den ogsaa skulde have til Formaal at beskytte Erhvervene. Men jeg kan naturligvis ikke andet end udtale min store Glæde over, at det ærede Medlem nu har den Mening, at man under kommende vanskelige Tider ogsaa maa have en vis Pligt til at beskytte Erhvervene; jeg kan kun som den Minister, der navnlig har med Erhvervene at gøre, udtale min bedste Tak herfor. Jeg venter altsaa, at naar de vanskelige Tider kommer, vil der af det ærede Medlem Hr. Rode blive ydet Medvirken til at støtte de Erhverv, som de vanskelige Tider maatte have bragt i en kritisk Situation.

Dernæst talte det ærede Medlem om Erhvervenes Frihed. Ogsaa dette var for saa vidt en Bemærkning, der vakte min Interesse. Det ærede Medlem talte om Erhvervenes Frihed i Forbindelse med sin Omtale af Arbejdsgiverforeningens Formands Tale. Det ærede Medlem sagde, at det, Arbejdsgiverforeningens Formand havde sagt herom, hørte til de Bemærkninger i Talen, som han kaldte de banale Bemærkninger, og for at paavise, hvor lidt der var i denne Tale om Erhvervenes Frihed, fremdrog han de Oplysninger, som Arbejdsgiverforeningens Formand var fremkommet med om Arbejdsgiverforeningens Betydning i det økonomiske Liv. Jeg maa hertil sige, at det er ganske fejlagtigt at opfatte disse Udtalelser om Erhvervenes Frihed paa den Maade, det ærede Medlem gør, ligesom det er fejlagtigt at tro, at naar vi fra vor Side har krævet Erhvervenes Frihed, skulde det forstaas paa den Maade, at vi har krævet Frihed for enhver til at handle og gøre, som det lystede ham. Det, vi forstaa ved Erhvervenes Frihed, er den Frihed, Erhvervene har til at ordne deres Anliggender paa den Maade, de selv ønsker, uden Statens Indblanding, og vi for vort Vedkommende har ikke det mindste imod, tværtimod, vi betragter det som en stor Fordel, at de enkelte Erhverv, de enkelte Individier slutter sig sammen for i videst muligt Omfang at varetage deres Interesser. Dette er noget ganske andet og har intet at gøre med den Mangel paa Erhvervenes Frihed, som det ærede Medlem Hr. Rode var Talsmand for i den Tid, han var Minister.

Jeg skal dernæst vende mig med et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hauge. Det ærede Medlem sagde, at han vilde gaa ud fra, at Regeringen nu var kommet til fuld Klarhed over, hvilken uhyre Fare Danmark befinder sig i paa

det økonomiske Omraade. Det kan jeg ganske bekræfte; kun vil jeg gerne paa-tale det lille Ord „nu“. Det er ikke en Erkendelse, som Regeringen først nu er kommet til, og som det vil fremgaa af mine Udtalelser paa et tidligt Tidspunkt i dette høje Ting, har Regeringen altid været sig bevidst, at vi stod overfor en vanskelig Situation, og den har ogsaa været sig sit Ansvar bevidst for, hvad den maatte foretage sig eller ikke foretage sig med Hensyn til reguleringe Indgreb fra Statens Side. Det er altsaa for saa vidt ikke nogen Erkendelse, den først i den senere Tid er kommet til.

Det ærede Medlem Hr. Hauge spørger, om ikke den nuværende Regering vilde være i Stand til at løfte en Flig for det, vi tænker os at gøre; han siger ganske vist, at han godt ved, der er blevet nedsat en Valutakommission, og at denne Kommission endnu ikke har tilendebragt sit Arbejde, og at han godt forstaa, at man til en vis Grad kan sige, at saa længe den endnu ikke har tilendebragt sit Arbejde, maa vi se Tiden an. Jeg vil dertil bemærke, at det ikke alene til en vis Grad kan være vanskeligt, jeg vil endda sige, det er absolut umuligt for mig at udtale mig om, hvilke Planer Regeringen har for den kommende Tid. Saa længe der sidder en Valutakommission, nedsat af Handelsministeren, kan man ikke offentligt udtale sig om, hvilke Hensigter eller Planer man har med Hensyn til de regulerende Foranstaltninger, der eventuelt vilde være at træffe. I saa Henseende maa man efter min Mening afgjort vente, indtil Valutakommissionen har afgivet sin Betænkning, og det kan jeg saa meget desto bedre sige, som denne Betænkning forventes at ville foreligge i Løbet af nogle faa Dage, og da vil der blive rig Lejlighed til i dette høje Ting, i Rigsdagen i det hele taget, at komme nærmere ind paa en Diskussion om vore økonomiske Forhold i al Almindelighed. Jeg maa derfor beklage, at jeg ikke kan tjene det ærede Medlem ved nu at give en nærmere Redegørelse for Regeringens Planer paa dette Omraade. Jeg skal blot gøre en enkelt Bemærkning i saa Henseende. Det ærede Medlem Hr. Hauge har sagt, at der var meget forsømt ved, at man dels ikke for Aar og Dag siden gjorde noget fra Regeringens Side og dels ikke i Begyndelsen af 1920, da Valutaraadet blev oprettet, gjorde noget. Men jeg kan da ikke forstaa, hvorfor det ærede Medlem, der var Medlem af dette Valutaraad,